

Grund af Prisforskellen kan ikke med Bestemthed siges, da det har været umuligt for Møllerforeningen paa det nuværende Tidspunkt at skaffe Oplysninger om Prisforholdene mellem indført fortoldet og fransk Hvede. Men selv om der ikke er nogen Prisforskjel, hvilket dog sikkert er Tilfældet her som i alle andre Lande med Korn- og Meltoldd, ville de franske Møllere dog kunne tilegne sig en saadan Præmie ved at købe hjemmeavlet Korn af simplere Kvalitet. Hidtil har Importen af fransk Mel ikke i nogen særlig Grad skadet vor Mølleindustri, men efter de Oplysninger, Møllerforeningen har indhentet henholdsvis fra Esbjerg, Aarhus og København, fremgaar det, at Importen er stærkt stigende, og at vor Mølleindustri ogsaa trues fra den Kant.

Det er et Fejslign, naar det antages, at en Toldbeskyttelse nærmest vil komme vore store Eksportmøller tilgode. Vore mindre Møller lide lige saa meget om ikke mere under den stadig voksende Import. Indførselen af formalede Bygvarer, der slet ikke fremstilles af de store Møller, gaar alene ud over de mindre Møller, ligeledes er Rugsigtemel en Artikel, der nærmest er overladt til de mindre Møller, og hvad endelig Hvedemel angaar, kan omtrent enhver Mølle fremstille dette, om end de mindre Møller ikke kunne fremstille det i saa gode og fine Kvaliteter som de større Møller. At en Toldbeskyttelse i første Række særlig vil komme de mindre Møller tilgode fremgaar af selve Indførselsstatistikken, der viser at langt den største Del af formalede Kornvarer fra Udlandet indføres til Provinserne og kun en mindre Del til København, hvor de egentlige store Eksportmøller findes. Møllerforeningen anmoder derfor ogsaa netop af Hensyn til de mindre Møller om Told paa „formalede Kornvarer“, idet en Told paa f. Eks. Hvedemel alene ikke vilde være nogen videre Hjælp for de mindre Møller, som særlig trænge til at støttes.

Det er en Selvsølg, at den Eksport, vi tidligere have haft, ikke kan gives os tilbage, men det vi mene at have Ret til at forlange, er at forsyne vort eget Marked, hvilket vi mene at have saa meget større Ret til, som en Told ikke vil fordyre Varen og altsaa ikke skade Nogen her i Landet. Det er ikke ganske ringe Summer, det her drejer sig om for den danske Mølleindustri. Formalingsfortjenesten kan for 63 Mill. Pd., der indføres i 1895, anslaaes til 1 Mill. Kr. Det er vor Overbevisning, at en Told paa Mølleprodukter ikke vil fordyre Varerne for Forbrugerne, men alene vil bidrage til, at Fortjenesten ved Formalingen kommer vore egne Møllere til gode. Vi have 24 à 2500 Møller her i Landet, der kunne formale over 3 Gange Landets Forbrug. En Sammenlutning af et saa stort Antal Møllere i den Hensigt at forhøje Prisen paa deres Produkt er utænkeligt. Naar Naaproductet ikke belægges med Told, hvad der jo ikke er Tale om i denne Forbindelse, og selvfølgelig er til Stede uden Fordyrelse, kan Melet heller ikke fordyres. Vilde man tænke det Utrolige, at Landets 24 à 2500 Møllere bleve enige om at forhøje Prisen, vilde et saadant Forsøg fra Møllernes Side jo straks blive slået til Jorden ved Bygning af Andelsmøller. En Told vil kun ramme de fineste ungariske og amerikanske Melsorter, der ikke kunne fremstilles her og som benyttes til det fine Luksusbrød. Af saadant Mel er Tilførselen kun ringe, og om dette Mel fordyres med Toldens Beløb, vil det dog blive uden mindste Indflydelse paa Prisen paa det omhandlede Luksusbrød, der kun fremstilles i forsvindende Mængde. En Fordyrelse af det daglige Brød ved en Told paa groft Rugmel er efter det fremsførte ligeledes udelukket, ogsaa af den Grund, at mange Bagerier og større Gaarde selv male deres Rug Groft Rugmel kan man jo iøvrigt undlade at lægge Told paa, hvad vi Møllere Intet have imod. At vi ere fast overbeviste om, at en Meltoldd ikke vil bevirke en Fordyrelse af Varerne for Forbrugerne, fremgaar af, at vi i vort sidste Andragende til Regering og Rigsdag kun have anholdt om en Meltoldd, gældende for et begrænset Tidrum, og at Forlængelsen skulde gøres afhængig af, om Tolden i det Tidrum havde bevirket en Fordyrelse. Vi forlange ikke en Told paa formalede Kornvarer, naar Melet fordyres ved Tolden. Vi staa derfor paa et saadant Standpunkt, at selv den mest incarnerede Frihandelsmand ikke kan nære Betænkelse ved at imødekomme Møllernes Andragende. Vi forlange jo ogsaa kun Tolden